

ת"פ 33542/06 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16-06-33542 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד נשיא אביתל חן
בעвин: מדינת ישראל

המואשימה

נגד
פלוני

הנאשם

遮ר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בכתב האישום המתוון בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382 לחוק.

א. עובדות כתוב האישום

לפי אישום מס' 1 לכתב האישום המתוון ביום 16/6/15 בשעות הבוקר בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין רעייתו הגב' א"א (להלן: "המתלוננת"), שהtauור עקב כך שהנאשם חשד כי המתלוננת בוגדת בו, אמר הנאשם למטלוננת שהוא מעדיף למות ולא להתרשם ויצא מביתם. לאחר זמן קצר, שב הנאשם לביתם המשותף, הلم בדלת הבית וצעק לעבר המתלוננת שתפתח את הדלת, אחרת יפגע בה.

לפי אישום מס' 2, כחודש לפי האירוע המתוואר באישום מס' 1, בעקבות ויכוח חריף בין הנאשם לבין המתלוננת איים הנאשם על המתלוננת שיהרוג אותה, היה ולא תיתן לו את סיסמת הטלפון הנייד שלה. הנאשם היכה את המתלוננת מספר פעמים בראשה וחנק אותה, והמתלוננת נתנה לו את הסיסמה.

ב. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 34, נשוי ואב לילד, נולד בברית המועצות. עלה לארץ בגיל 16, במסגרת תוכנית נעל"ה.

הנאשם מתאר את עלייתו לארץ והשתלבותו החברתית כחויבים, ומתאר את חבריו לתוכנית כמי שהיו ומהווים עבورو רשות תמייהה ממשמעותית.

הנאשם השלים 12 שנים לימוד עם תעודת בגרות מלאה. בגין המתאים התגיים לצה"ל ושירות שירות מלא. הנאשם בעל תואר ראשון בהנדסת מחשבים והוא עובד כמתכנת בכיר בחברת היי-טק.

הנאשם סיפר שהכיר את המתלוונת במהלך לימודיו, בהיותו בן 27 התחננו ונולד בנים המשותף. כשהיא בנים בן עשרה חודשים הוא אבחן אוטיסט, המתפרק ברמה נמוכה. על אף גילו (5 שנים) הוא אינו שולט על צרכיו, מתקשח בדיון וזוקק להשגה מתמדת. למתלוונת ילד בן 17 מנישואיה הקודמים, המאבחן אף הוא אוטיסט. בנה של המתלוונת מתגורר בבית המשפחה, בעל תפקיד גבוה ומשולב במסגרת חינוך רגילה.

הנאשם תiar לפניו שירות המבחן את התמודדותו הקשה עם אבחן בנו אוטיסט, על המשבר שחווה והשפיע רבות עליו ועל מערכת היחסים הזוגית עם המתלוונת.

משפחה המוצאתה של הנאשם כוללת זוג הורים ושני ילדים. אביו מתגורר באוקראינה והקשר בין השניים אינו נוחה כתוצאה מgenes עבورو. הנאשם תiar קשר קרוב יותר עם אמו, אשר עלתה לארץ לפני כמנה עם אחויה, בין היתר על רקע צורך בטיפול רפואי עבור אחויה. שירות המבחן התרשם כי עליליתן של השתיים ארצת מהוות מקור נוספים לדאגה ולהתמודדות עם תהליכי בירוקרטיים שונים, ופחות כרשות תמייה עבورو.

היסטוריה עבריתית והעבירה הנוכחיית

הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לעבירות, הנאשם נטל אחריות על ביצוען, כשברקע להן תהליכי הידדרות בקשר הזוגי בעקבות אבחן בנים.

משיחות שקיים שירות המבחן עם הנאשם והמלוונת, עליה שהקשר הזוגי היה תקין וחיבוי לאורך שנים. עם אבחן מצבו של הבן אוטיסט בתפקיד נמוך, חוו בני הזוג משבר ואכזהה, שגררה התמודדות שונה מצד כל אחד מהם. הנאשם בחר להתרחק בשגרת היוםם ובתקומות עבודתו, מתוך דאגה לעתיד הילד ותחושת צורך ליצור ביטחון קיומי. הנאשם הביע רצון למצוא אפיק בו יוכל לחוש הנשמה עצמית והצלחה, והתבקש להתמודד עם הכאב ולעבד את האכזהה והכאב אותן חוות בעקבות התפתחות הבן והריחוק מרעייתו.

הmateלוננט הייתה עסוקה בשילובו של הבן בטיפולים ובמסגרת מתאימה ולדבירה, חוותה דיכאון ובדידות בתמודדות זו, אשר הובילה אותה להסתגרות ולעיסוק אינטנסיבי במשחקים וירטואליים חברתיים כבריחה ממצבקתה. במסגרת זו יצרה המתלוונת קשרים חברתיים אשר בהמשך נשאו אופי רומנטי, פגעו באמונו של הנאשם ונחוו על ידו כבגידה בקשר הזוגי. הקשיים שחוו הזוגים והקשיים לבטא ולבירר את הקשיים בקשר הזוגי ביניהם, הביאו להצברות תסכול, פגיעות וריחוק וכן לביקורתית ולתוקפנות הדדיות.

הנאשם תiar את תחשות חוסר האונים, התסכול והפגיעה שחווו, אל מול הקשרים שקיימה אשטו והסתירה שנתקטה כלפיו, רקע לאובדן שליטה והפעלת אלימות כלפי. לדבריו, במהלך האירוע מושא האישום הראשון, הבין שהתנהגותו הפוגענית מסלימה, עצר את עצמו וחש בושה וחרטה. ביחס לאיושם השני, מסר כי פעל שלא מトン כוונה לאים או לפחות במלוננט, אלא מトン רצון לפטור את הקונפליקט הקיים ביניהם, אך גילה הבנה לכך שהתנהגותו נחווותה

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להכיל את המשבר בו היה נתון על רקע אבחנת במו כאוטיסט ואובדן הציפיה לחוי משפחתי נורטטיביים. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם נטל אחריות כנה על מעשי ועל דרך התמודדותו, תוך ביטוי חרטה אמיתית, לצד חוויה של פגיעות וחוסר צדק מפני ההליך הפלילי ותוczאותיו ובשל הנסיבות העומדות ברקע לאירועים.

המתלוננת תיארה את הרקע לאירועים כמתואר לעיל. ביום, בשונה מהעבר, התייחסה באופן מותן יותר להתנהגותו של הנאשם, להערכת שירות המבחן, גם מותן הבנת חילקה בדינמיקה הזוגית, תחושת אשמה ורצון למזער את הפגיעה בגיןם. המתלוננת מסרה כי האליםות שהפעיל הנאשם כלפי הייתה חד פעםית וחריגה לאופן התנהגותו בדרך כלל.

מדביה עלה כי היום, הקשר ביןיהם תקין והם מגיסטים לטיפול זוגי בו הם משתפים. מנגד, תיארה המתלוננת פערים בעמדותיהם הרגשיות ביחס לשער הזוגי, הבאים לידי ביטוי ברצונה בהרחבות המשפחה, בעוד הנאשם שרו' בתחשות דכאו.

המתלוננת תיארה מתח ביחסיהם סיבת ההליך הפלילי המתנהל נגד הנאשם, וחושש מענישה שתפגע בגיןם, דבר היוצר תחושות כאס והאשמה כלפי. המתלוננת הביעה רצונה, שה הנאשם יקבל טיפול שיסייע לו בתחום תוצאות אלו והמצוקות שחוווה.

שירות המבחן ציין כי בתסקיר המעצר שהוגש בתיק זה התרשםות הייתה כי הסלמת ההתנהגות האלימה הינה על רקע תחושות קנאה ורכשות, צורך בשליטה וחווית אובדן משמעותית. לצד זאת לאור העדר אינדייקציה לאליםות קודמת, הכרה בעוויות אלים מצד הנאשם ורצון להשתלב בטיפול, ההערכה הייתה שטיפול "יעודי בתחום האליםות יביא להפחחתת הסיכון הקיים להישנות עבירות דומות".

לפיכך, הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר במסגרת השתלב בגיןם בקבוצה טיפול בשירות המבחן המיעדת לעצורי בית על רקע עבירות אלימים זוגית. הנאשם השתתף בקבוצה במשך שנים וחצי. הנאשם הגיע למפגשי הקבוצה בעקביות תוך גילוי מחויבות לתהlixir ולקבוצה, שיתף בתכנים אישיים ונראה כי עשה שימוש בקבוצה לעיבוד חוויותיו הרגשיות.

בקבוצה בלטה יכולתו להתבוננות עצמית עמוקה, תוך מגע עם רגשותיו, ורצונו ללמידה ביחס לדפוסי התנהגותו. כן באו לידי ביטוי יכולתו לנוכח רגשות תומכת ומקדמת ביחס לחבריו קבוצה אחרים.

בתהlixir הקבוצתי עלתה התרשםות כי הנאשם נמצא נמצוא בתהlixir מתensus של עיבוד החוויות בעבר, ובסיומו ניכר היה שהתחזקה יכולתו לזהות ולהכיל את רגשותיו ומתוך כך לפעול מתוך בחירה מושכלת.

כאמור, במקביל להשתתפותו בקבוצה פנו הנאשם והמתלוננת לטיפול זוגי פרטני. לאחר מספר מפגשים זוגיים הוחלט לקיים מפגשים פרטניים על מנת לאפשר מרחב בטוח להכללה ולעיבוד. משיחה עם המטפלת עלה, כי הנאשם עורך עבודה פנימית עמוקה, שיתף בכנות ברגשותיו ומתייחס באופן בוגר ואחראי לעוויות אליםות התנהגותו, תוך בחינה

מחודשת של המערכת הזוגית. כמו כן הוסיף כי מצבו הנפשי של הנאשם השתפר וכי הוא עבר מעמדה מעת דיכאוןית לעמדה יותר פעילה וחונית. הטיפול התקיים ממשך כחץ שנה והופסק על רקע תחושה של מצוי.

שירות המבחן ממליץ על ענישה שתחזק את תהליך שיקומו של הנאשם, בדמות של"צ וצו מבנן ממשך שנה במסגרת ימישר הנאשם בהליך הטיפול בו החל.

וכoch טענת הנאשם כי חלק מתפקידו נדרש נסיעות לאלה"ב והרשעתו פגע ביכולתו לקבל אשרת כניסה לאלה"ב, ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם. להערכת השירות פגעה בתעסוקתו ובמקום העבודה של הנאשם, מהוואה חלק אינטגרלי מזהותו ומתאפיינת ערכו העצמי עלולה לגרום לניגוד לתחושים אובדן ממשי ולהוביל למשבר נוסף ביציבותו האישית והמשפחתית.

ג. טיועני הצדדים לעונש

התביעה מפנה לתסaurus, אשר לצד היומו חיובי במהותו מעלה שני עיוותים: אחד, ביחס לדברים שמסירה המתלוונת בשיחתה עם שירות המבחן, והשני, בחילוק המתיחחס לשיכוי להישנות העבירה.

על אף הדרך השיקומית והטיפולית שעשה הנאשם סבורה התביעה כי אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם, נכון חומרת העבירות שביצע והוא מבקש להשים עליו 3 חדש מאסר לביצוע בדרך של עבודות שירות וכן מאסר מותנה, קנס כספי וחטימה על התcheinות.

הסגור התייחס לניסיונות חייו של הנאשם, תוך מתן דגש למשבר אליו נקלע הזוג, משנודע להם כי בנים המשותף סובל מאוטיזם ברמה גבוהה זאת, בנוסף על ילדה אחריו של המתלוונת מנישואיה הקודמים, הסובל אף הוא מאוטיזם.

לטענת הסגור, ההתמודדות עם שני ילדים בעלי צרכים מיוחדים נתנה אותו אוטותיה ביחסיהם של השניים. הנאשם נמנע מלשאות בבית ובילה זמן ארוך במקום עבודתו, והמתלוונת נמלטה למחזקים וירטואליים במחשב, במהלך יצירה קשורות חברותיים, אשר חלקם קיבלו אופי רומנטי. על רקע זה נבערו העבירות על ידי הנאשם.

לדברי הסגור, נתילת האחריות המלאה והמידית מצד הנאשם, הטיפול המשמעותי שעבר הן באופן אישי והן במסגרת זוגית יחד עם רעייתו, שיקומה של מערכת היחסים בין השניים, היה הנאשם נעדר עבר פלילי והרקע הייחודי שהוביל לביצוע העבירות - כל אלו מצדיקים לשיטם את התקיק ללא הרשעה.

لتמיכה בטעنته, הפנה הסגור לפסקין דין בהם העדיף בית המשפט את הפני השיקומי ונמנע מהרשעה בעבירות אלימות במשפחה.

מעבר לזה, טען הנאשם כי במסגרת עבודתו, הוא נדרש לנסיעות לאלה"ב ולעבודה מול גורמים בינלאומיים. הרשעתו של הנאשם עלולה לשלול את זכאותו לשירות כניסה לאלה"ב ולהביא לפיטורי (הוגש מכתב מהמעסיק המאמת את

הדברים).

במועד הティיענים לעונש שמעתי את המתלונת ואת הנאשם.

המתלונת סיפרה על דרך שיקום ארוכה שעברה יחד עם הנאשם, אותו תיארה כאדם טוב מאד. כן התייחסה להתמודדותם היומיומית הקשה לטיפול בבעם בן ה-6 הסובל מאוטיזם ברמה קשה ותפקודו נמוך (אינו גמול ואין מדובר במתלונת סיפרה על תמיכתו של הנאשם בה ועל הקשר המזוהה והאהוב בין הנאשם לבין ילדם).

במסגרת דבריו האחרונים בבית המשפט אמר הנאשם כי הוא מצטער ומתבייש בהתנהגותו כלפי רעיהתו. הנאשם סיפר שבמהלך כל השנים ביקש פעמים רבות את סליחתה וניסה לכפר על מעשיו. הנאשם ביטא רצון לשפר את מערכת היחסים הזוגית "ולזכות המשפחה הזו".

דין וגמירות דין

בבאו לגור את דינו של הנאשם על בית המשפט לפעול בהתאם לעקרון ההלימה, שעניינו יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להשית עליו.

בהתאם לעקרון המנחה על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, אותו יש לגור ממידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, מהנסיבות הקשורות ביצוע העבירה וממדיניות הענישה הנוגגת.

בשל סמיכות הזמן בין שני האירועים אני סבור כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

על חומרת העבירה של תקיפה בין זוג נקבע רבות בפסקת בית המשפט העליון. לנוכח נפוצות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאלי הסיכון הטמון בה, מצויים בתם המשפט לשאת תרומותם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים, שהיא בכוחם להתריע עבריים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/02 מדינת ישראל נגד פלוני נפסק מפי כב' השופט בינוי (כתוארה דאז):

"**התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתימת ברצח מחייבות תגובה חמירה ומרעיה...בנסיבות אלו מצוים בתם המשפט לשאת תרומותם לצמצום המעשים באופן שהוא בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוימים אלה ואף להרתיע עבריים בכוח".**

ברע"פ 182/13نعم משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"**מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה**

لتופעה העומדת בוגוד עמוק לחש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כהמודר בעלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעונשה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הוא הגנה על שלומו הגוף ובטחונו האישית של הפרט. במקרה שלפני, מדובר בrama משמעו, כעולה מכתב האישום, וניתן למקום את מעשיו של הנאשם ברף האמצעי של העבירה.

בדיקת הפסיקה הנווגת מעלה כי במקרים חמורות דומים למקורה שלפני הוטלו על נאים עונשים הנעים מעונשה הczofה פנוי עתיד בדמות מאסר מוותנה עד ל-6 חודשים מסר שאפשר שירותו בדרך של עבודות שירות.

בעבירות **איומים** הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור וכן הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פועלתו של הפרט. יפים לעניינו הדברים שנקבעו ברא"פ 4/2038 למ נ' מד"י:

"**האום הוא, אפוא, ביטוי** שהמשפט מטייל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי
וזאת, כדי להגן על עריכים אחרים ובهم שלבות נפשו, בטחונו וחירות פועלתו של
הפרט. האום מסכן את חירות פועלתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרונ האום גם
בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאום שהמאום מבקש להשיג באמצעות
המשמעות האום".

מידת הפגיעה בערך המוגן גבוהה, שכן דברי האום של הנאשם אמורים לפגעה בחייה של המתלוונת. הדברים מקבלים משנה חמורתם ממש בדבר בעבירה שנעבירה בתוך התא המשפחתני.

בעבירות איומים, נוהגים בתים המשפט להשיט מגון עונשים החל מקנסות, דרך של"צ וכלה במאסר בפועל לתקופה קצרה, שאפשר כי ירצה בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית עונשה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו בתיק שיבפני נוע בין מאסר מוותנה ל-4 חודשים מאסר, שאפשר שירותו בדרך של עבודות שירות.

שאלת הרשות

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון שניתנה ברא"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל, על מנת שבית המשפט יסתה מהכלל לפיו יש להרשות מי שנקבעה אחוריותו בפלילים, יש צורבוקיומים של שני תנאים במצבבר. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחזור מהכלל לפיו יש להרשות נאשם בפלילים, זאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים. שנית, על הרשות לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

指出 בהקשר זה כי ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרש כדי לבסס את הטענה

לפגעה חמורה בשיקום, להיות ממשמעותיו יותר. רק במקרים חריגים בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשותה לבין חומרת העבירה, ימנע בית המשפט מהרשותה. הימנעות מהרשותה הופכת לקשה יותר, ככל שהעבירה חמורה יותר, איזה עלה השאלה האם גברים השיקולים האישיים של הנאשם העומד לדין על האינטראס הציבורי הכללי (בר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל).

בהתאם לפסיקה הנוגגת (ע"פ 2083/96 כתוב הנ"ל) נדרשים שני תנאים מצטברים על מנת שבית המשפט יסתפק בקביעת אחוריותו של הנאשם בעבירה וימנע מהרשותו. ואלו הם: סוג העבירה מאפשר לוותר בניסיונות המקרה על הרשותה וכן הוכחת פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ככל שההרשותה תיוותר על כנה, תוך הצבעה על נזקים קונקרטיים ממשמעותיים.

במקרה שבפניי, איים הנאשם על המתלוונת כי יפגע בה ובמקרה אחר איים עליה כי ירגה. לענן מעשה התקיפה הינה הנאשם את המתלוונת בראשה וחנק אותה.

לענן שיקומו של הנאשם, הובאו בפני ראיות נוספות להוכחת נזק ממשמעותי קונקרטי, עשוי להיגרם לנושא בהרשותו. עבדתו של הנאשם כרוכה בניסיונות לאלה"ב ולפי אישורם שהומצאו לי, הרשותו תחבל בזכאותו לאשרת שהיא באלה"ב, דבר אשר עשוי להוביל לפיטוריו מעבודתו, כפי שאישר מנהל החברה המפעילה אותו.

ambil' להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ובמידנות הענישה לפיה יש להחמיר עם מי שנקבעה אחוריותו בעבירות אלימות במשפחה, הרי שבשל הרקע לביצוע המעשים, נוכח היוטם חריגים בשגרת חייו של הנאשם והטיפול המשמעותי מאד בעבר לארוך זמן, שכונעתי בקיומו של יחס בלתי סביר בין האינטראס הציבורי המצדיק את הרשותו של הנאשם לבין הפגעה שעוללה להיגרם לו כתוצאה מן הרשותה, ואני סבור כי השיקולים הפרטניים במקרה שלפניי גוברים על האינטראס הציבורי ומצדיקים להקל עם הנאשם.

לפיך, אני מורה על ביטול הרשותו של הנאשם בדיון.

העונש המתאים לנושא

הנושא נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע המעשים, נטל אחירות וביטה חרטה כנה.

לאורך השנים קים הנאשם אורח חיים יצירני, נורטטיבי ושומר חוק ולא ידוע על איורים חריגים בעברו. הנאשם עלה לארץ מברית המועצות, שירת בצה"ל והוא בעל תואר ראשון בהנדסת מחשבים ועובדת כמתכנת בכיר בחברת היי-טק.

הנאשם ורعيיתו עברו משבר גדול, שנודע להם כי בינם המשותף מאובחן כאוטיסט. הידיעה טלטלה את שגרת חייהם והשפעה באופן שלילי על מערכת היחסים הזוגית בין השניים, אשר עד אותה העת נחשה תקינה וחיבית.

כל אחד מבני הזוג התמודד עם המשבר בדרכו ובהדר תקשורת ולוויי נתגלו קרע בין השניים שהוביל לשבר אמון של הנאשם ברעייתו, שנسب על חשו כי היא בוגדת בו.

הנאשם מבין כי בעת האירועים פעל באופן פסול ותיירח רחטה ובושה שלו את מעשי. המתлонנת אף היא לוקחת אחריות על חילקה באירוע ובאינטראקטיה הזוגית ומאשרת קיומה של תוקפנות הדדיות, אם כי לא פיזית.

לדברי המתلونנת, מעשי של הנאשם בעת האירועים אינם חלק מאופיו ומהווים חריג לאופן התנהלותו.

הנאשם והמתلونנת השתלבו בטיפול זוגי ארוך במסגרת פרטית והנאשם שולב אף בטיפול קבוצתי למטופלים בעברות אלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן, במעקב ופיקוח בית המשפט.

תשקייר שירות המבחן מתאר שיתוף פעולה וגלי מחייבות של הנאשם להליכר הטיפולי וכן תהליך עמוק של עיבוד החוויות שעבר ורצן למידה ביחס לדפוסי התנהלותו.

בהינתן הרקע לביצוע הפעולות כפי שתואר בהרחבה בתסקיר, השיקום במערכת היחסים הזוגית בין הנאשם לרעייתו, הטיפול המשמעותי שעבר והיות האירועים בבחינת חריג שאינו משקף את נוף חייו של הנאשם ראוי להקל עם הנאשם ולסיטות מן המתחם שקבעתי.

לפיכך אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 200 שעות.
השל"צ יסתיים תוך שנה.
2. צו מבחן למשך שנה במסגרת יישיר הנאשם בהליך הטיפולי בו החל.
3. הנאשם יחתום על התcheinות עצמית בסך 40,000 ל"י ימנע מביצוע עבירות אלימות במשך תקופה בת 12 חודשים.

ניתן היום, 13 בפברואר 2019, בנסיבות הצדדים.

